

Debreceni Ítéltábla
Gf.II.30.270/2025/9.

A Debreceni Ítéltábla a Jámbor Tóth Kolláth Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Tóth Gergely ügyvéd) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek – dr. Hedrik Béla ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti perében a Miskolci Törvényszék 21.G.40.217/2024/14. számú ítélete ellen az alperes által 15. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) nap alatt fizessen meg a felperes részére az általános forgalmi adó összegét is tartalmazó 127 000 (egyszázhuszonhétezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes az alperes egyesület tagja.

[2] Az alperes 2016. február 28-án kelt Alapszabálya 10. §-ának 2. pontja szerint a közgyűlést az egyesület vezetősége a helyszín és a napirend közlésével hívja össze. A napirendet tartalmazó meghívót az ülés kitűzött időpontja előtt legalább nyolc nappal meg kell küldeni a tagoknak. A közgyűlés napirendjét a meghívóban olyan részletességgel kell feltüntetni, hogy a szavazásra jogosult tagok a tárgyalni kívánt témakörben állást foglalhassanak.

[3] Az alperes 2024. október 6-ára 7 óra 30 percre, határozatképtelenség esetére 8 órára rendkívüli közgyűlést hívott össze; a közgyűlés meghívóját a felperes részére nem küldte el, arról a felperes a tagtársaitól és a honlapon melléklet nélkül közzétett meghívóból értesült, ekként a közgyűlésen megjelent. A megismételt közgyűlés – többek között – határozatot hozott a meghívó 1. napirendi pontjában írtakhoz kapcsolódóan az Alapszabály hatályon kívül helyezéséről és új Alapszabály elfogadásáról; a határozat meghozatalában a jelen lévő, a meghívás szabálytalanságát ott kifogásoló felperes nem vett részt.

[4] A felperes a keresetében kérte az alperes által az Alapszabály tárgyában hozott közgyűlési határozat hatályon kívül helyezését azzal, hogy a meghívó szabályszerű megküldése nem történt meg.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a tagok nagy számára tekintettel a meghívókat sima levélként adták postára, egyes esetekben személyesen adták át, de a felperes tudott a közgyűlésről, azon meg is jelent.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes által 2024. október 6. napján tartott közgyűlésen hozott, a korábbi Alapszabály hatályon kívül helyezésére, az új Alapszabály elfogadására vonatkozó közgyűlési határozatot hatályon kívül helyezte. Az alperest kötelezte a felperesnek az általános forgalmi adót is tartalmazó 271 077 forint elsőfokú perköltség megfizetésére.

[7] Az ítélet indokolása a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:35. §-a, 3:36. §-ának (1) és (2) bekezdése és 3:72. §-ának (1) bekezdése

felhívásával kifejtette: Az alperes érdekében állt annak igazolása, hogy az alperes elnöke által összehívott közgyűlésre szóló meghívót a mellékletekkel együtt – nyolc nappal korábban – megküldte a felperes részére. Az alperes azonban csak általában tett nyilatkozatot arról, hogy meghívókat vagy postán, vagy személyesen valamennyi tag részére megküldte, és az elsőfokú bíróság bizonyításra vonatkozó anyagi pervezetését követően is úgy nyilatkozott, hogy a meghívó a felperesnek való megküldését nem tudja igazolni. Ezért úgy kellett tekinteni, hogy az alperes a meghívót nem küldte meg a felperes részére, a közgyűlés összehívása nem volt szabályszerű, aminek következtében a régi Alapszabály hatályon kívül helyezéséről és az új Alapszabály elfogadásáról szóló közgyűlési határozat jogszabálysértő, ezért annak hatályon kívül helyezéséről rendelkezett. A polgári perrendtartásról szóló 2016.évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§-a alapján kötelezte az alperest a felperes perrel felmerült perköltségének megfizetésére.

[8] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatását és a kereset elutasítását.

[9] A fellebbezés szerint nem vitatottan csak közvetett módon tudta igazolni, hogy a tagok részére eleget tett a meghívó és annak mellékletei kézbesítési kötelezettségének. Nincs olyan jog-szabályi kötelezettség, hogy a meghívót ajánlott, tértivevényes küldeményként adja fel. A postai küldemény tájékoztató bejegyzése, a feladás tényének rögzítése és a postai számla bemutatásával igazolta, hogy 2024. szeptember 16-án valamennyi nem m.-i lakhelyű tag részére postai küldeményként megküldte a meghívókat. Bemutatta azon postai küldemények visszaérkezett bontatlan példányait, amelyek „nem kereste” vagy „cím nem azonosítható” jelzéssel érkeztek vissza. A felperes is elismerte, hogy a honlapon megjelent a közgyűlés összehívásának tényére és időpontjára, az Alapszabály módosításának szándékára felhívó közlést tartalmazó értesítés. A felperes a közgyűlésen megjelent, ott észrevételeit, javaslatait előadhatta, semmilyen módon nem volt akadályoztatva tagi jogosítványai gyakorlásában.

[10] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján való helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy a fellebbezés nem felel meg a Pp. 371. §-ának (1) bekezdése a) és d) pontjainak követelményeinek; nem jelöli meg, hogy a fellebbezéssel támadott ítélet vonatkozásában mely, fellebbezéssel támadott rendelkezést érinti; elmulasztotta megjelölni, hogy az elsőfokú bíróság ítéletével mely általa perbe vitt anyagi jogi, illetve eljárásjogi jogszabályt sértett meg, ezért a fellebbezés visszautasításának van helye. Érdemben sem alapos a fellebbezés: az elsőfokú bíróság helyesen jutott azon következtetésre, miszerint az alperes a meghívót a felperes részére nem küldte meg, ezt támasztja alá más m.-i lakóhellyel rendelkező tagok teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt ilyen tartalmú nyilatkozata. Az alperes kifejezetten úgy nyilatkozott a perben, hogy nem tudja igazolni, hogy a meghívót és mellékletét a felperes nevére szólóan megküldte és az a felpereshez eljutott. A határozat felülvizsgálatának oka és alapja nem a tagot ért vélt vagy valós joghátrány, hanem a közgyűlési meghívó ki nem küldése volt, ezért nem volt annak jelentősége, hogy a közgyűlésen a felperes megjelent és ott egyes jogait gyakorolhatta. A bizonyítékok okszerű és pontos mérlegelésével az elsőfokú bíróság megalapozott döntésre jutott.

[11] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és a következők szerint nem találta alaposnak:

[12] Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben teljeskörűen feltárta és azt a bizonyítékok logikus és okszerű mérlegelése alapján helytállóan állapította meg. A jogszabályi rendelkezéseket megfelelően hívta fel és a jogvita elbírálásához azokat helyesen alkalmazta, érdemi döntése jogi érveit az ítéltábla minden részében osztotta.

[13] A fellebbezés, bár kétségtelenül vázlatosan és néhol pontatlanul, de tartalmilag megjelölte, hogy az elsőfokú ítélet rendelkezésével szemben a támadott határozat hatályának a fenntartását célozza és ekként annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kéri; mint ahogy előadta, hogy álláspontja szerint a közgyűlés szabályszerű összehívására vonatkozó anyagi jogi szabályokat az elsőfokú bíróság miért értelmezte tévesen és ezért mennyiben kéri annak anyagi jogi felülbírálatát, ezért nem volt helye a Pp. 366. §-ának (2) bekezdése alapján a fellebbezés – a hiányok pótlására irányuló felhívás eredménytelensége folytán alkalmazható – visszautasításának.

[14] A megváltoztatásra irányuló fellebbezés ugyanakkor érdemben eredményre nem vezethetett, mert az elsőfokú bíróság mindenben megfelelően értelmezte a releváns anyagi jogi rendelkezéseket és a bizonyítékok okszerű mérlegelése mellett helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a támadott határozat jogszabályi rendelkezésbe és a létesítő okiratba ütközése miatt a hatályon kívül helyezésének volt helye.

[15] A Ptk. valamennyi jogi személyre irányadó 3:17. §-ának (1), (2) és (3) bekezdése értelmében a döntéshozó szerv ülését a vezető tisztségviselő meghívó küldésével vagy közzétételével hívja össze, amelynek tartalmaznia kell a jogi személy nevét és székhelyét, az ülés idejének és helyszínének megjelölését, az ülés napirendjét olyan részletességgel, hogy a szavazásra jogosultak a tárgyalni kívánt témakörökben álláspontjukat kialakíthassák. A Ptk. az egyesületre speciálisan irányadó 3:72. §-ának (2) bekezdése szerint a közgyűlési meghívó az általános tartalmi elemeken túl tartalmazza határozatképtelenség esetére a megismételt közgyűlés időpontját, helyét és az eltérő határozatképességi szabályokra vonatkozó figyelemfelhívást.

[16] Mint ahogy a bírói gyakorlat a meghívó megküldésével és tartalmával kapcsolatban kialakított jogértelmezés során hangsúlyozza: a meghívó megküldése és tartalmi részletessége alapja az, hogy a döntéshozatalban résztvevőknek olyan mértékig meg kell ismerniük a megtárgyalásra kerülő napirendi pontokat, hogy azzal kapcsolatos álláspontjukat előzetesen kialakíthassák és ne az ülésen kelljen rögtönözniük, kockáztatva ezzel a hibás döntést (Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.245/2018/3., Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.729/2022/6. – közzétéve: BDT2023. 4657, Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.246/2023/5. – közzétéve: BDT2024. 4853).

[17] Az elsőfokú bíróság a Pp. 265. §-ának (1) bekezdése helyes alkalmazásával megfelelően határozta meg az alperes bizonyítási érdekeként a törvényi szabályoknak megfelelő tartalmú meghívó a felperes részére megküldését, és a Pp. 279. § (1) bekezdésében írt követelményeknek megfelelően a logikai szabályokkal összhangban értékelte a lefolytatott bizonyítást akként, hogy ezeket a tényeket az alperes bizonyítani nem tudta; a Pp. 346. §-a (5) bekezdésének előírása szerint elvárt mértékben adott számot az ítélet indoklásában a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeiről, a bizonyítékok felülmérlegelésére az ítéltábla nem talált okot.

[18] Kétségtelenül nincs olyan jogszabályi kötelezettség, hogy az egyesület a meghívót ajánlott, tértivevényes küldeményként adja fel, mindez azonban nem változtat azon, hogy az alperes bizonyítási érdeke a meghívó elküldésének igazolása, amelyre az ajánlott tértivevényes küldemény alapot adhatott volna, de az igazolás más módja sem volt kizárt, ilyen eredményes bizonyítást azonban az alperes nem teljesített. A perben tett alperesi nyilatkozatokat az elsőfokú bíróság helyesen vetette össze más tagok a meghívó részükre elküldését és ezáltal minden tagnak kézbesítését cáfoló nyilatkozataival. Önmagában abból a tényből, hogy az alperes igazolni tudta a meghívó elküldésének állított időpontjában egyes postai küldemények feladását, még nem következik az, hogy a törvényi szabályoknak megfelelő meghívót határidőben a felperes részére el is küldte. A honlapon történő, a közgyűlés megtartását és annak időpontját tartalmazó, de a tárgyalat napirendi pontokat

kellően magában nem foglaló meghívó nyilvánvalóan nem felel meg annak a követelménynek, hogy a döntéshozatalban résztvevőknek olyan mértékig meg kell ismerniük a megtárgyalásra kerülő napirendi pontokat, hogy azzal kapcsolatos álláspontjukat előzetesen kialakíthassák. Ugyanezért nem volt relevanciája annak sem, hogy egyébként a felperes a közgyűlésen jogait gyakorolhatta, hiszen a meghívó szabályszerű elmaradása éppen a törvényi rendelkezések által biztosított jogalkotói cél megvalósulását zárta ki.

[19] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, annak helyes indokai alapján, a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[20] A másodfokú eljárásban az alperes pervesztes lett, ezért a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesek másodfokú eljárással felmerült költségét. A felperes a másodfokú eljárással összefüggésben ügyvédi munkadíjat számított fel – bár téves jogszabályi megjelöléssel, de tartalmilag megállapíthatóan – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. §-a alapján. A Pp. 81. §-a szerint szabályszerűen felszámított, az ügyvédi megbízási szerződés csatolásával igazolt 450 000 forint + áfa összeg mérséklését kérte az alperes azzal a hivatkozással, hogy az jelentősen eltúlzott, az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatok lényegében pusztá megismétlése nem indokolja ennek az összegnek a megítélését. Az Ükr. 2. §-ának (2) bekezdése alapján a kikötött ügyvédi munkadíj csak kivételes esetben mérsékelhető, akkor, ha a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység és munkadíj között aránytalanság áll fenn. Az ítéltábla a mérsékelhetőség során figyelembe vette a még a korábbi jogszabályi környezetben, de az Ükr. végső előterjesztői indokolása által is kifejezetten felhívott, így a jogalkotó által egyértelműen az új szabályozás alapjaként elfogadott, a Kúria precedensértékű Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében adott szempontrendszert, amikor annak [41] bekezdésében rögzítette, hogy a szerződésben megállapított munkadíj bíróság általi mérséklése a szerződés tartalmának szabad meghatározása alapelvével szemben kivételes és ebből adódóan szűken értelmezendő. Az óradíj mértékére legfeljebb akkor terjedhet ki, ha a piaci viszonyokkal és a józan ésszel (Alaptörvény 28. cikk) nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű.

A felperesi jogi képviselő egy öt oldalas, alapvetően az elsőfokú eljárásban előadott érveire visszautaló fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő, tárgyalásra nem került sor; nyilvánvalóan tanulmányozni kellett az ugyancsak az elsőfokú eljárás érveit megismétlő alperesi kis terjedelmű, három oldalas fellebbezést és konzultálni az ügyféllel, ekként a kikötött egyösszegű munkadíj az ügyvédi tevékenységhez képest aránytalannak, a piaci viszonyokkal kirívóan ellentétesnek tekintendő, annak mérséklése indokolt, amelyet az előző szempontok figyelembe vételével az ítéltábla 100 000 forint + áfa összegben határozott meg és ennek a megfizetésére kötelezte az alperest.

Debrecen, 2025. november 6.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró